

ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

σκιάζομαι

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ «ΣΚΙΑΖΩ» & «ΜΟΥΣΚΕΥΩ» ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΤΟΥΣ

ΑΕΝΑΟΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΕΝΑΩΣ ΕΝΗΜΕΡΟΥΜΕΝΕΣ

6 Οκτωβρίου 2015

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η αποτυχία είναι κάτι το απευκταίον, γι αυτό λέμε «σκιάζομαι μην και τα μουσκέψουμε». Συχνά σε στενή ή ευρεία κλίμακα «τα μουσκεύουμε» ή «τα κάνουμε μούσκεμα». Δηλαδή αποτυγχάνουμε. Κατά παράδοση το πρώτο μέλημα μας όταν τα μουσκέψουμε είναι να βρούμε μια δικαιολογία και να ρίξουμε το φταίξιμο σε άλλους. Η φράση δεν είναι λογία και επομένως η ετυμολογία της είναι δύσκολη αλλά και παραλλήλως ιδιαζόντως ενδιαφέρουσα.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ·
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 18.

Οι φράσεις της καθημερινότητας δεν αναφέρονται σε επίσημα κείμενα ακούγονται μόνον στον προφορικό λόγο ή εμφανίζονται σε κάποιο διήγημα. Δεν ερμηνεύονται όμως συχνά, και ακόμα σπανιότερα ετυμολογούνται.

Οι δύο λέξεις **σκιάζομαι** και **μούσκεμα** εξετάζονται απ' όλες τις μπάντες για να αποκαλυφθεί το έτυμον (η αλήθεια).

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ

«ΑΡΧΗ ΣΟΦΙΑΣ Η ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ»
ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ

Βρεγμένα

Από το βρέχω. Μετοχή αορίστου. Ως ουσιαστικό εννοεί τα βρεγμένα ρούχα του. Τα μουσκεμένα, τα μουλιασμένα.

Φράση: πήρε τα βρεγμένα του κι έφυγε.

Εγκυκλοπαιδικά

Όταν κάποιος αποχωρεί παίρνει κατά κύριο λόγο τα ασπρόρουχά του (κυρίως τα εσώρουχα του). Αυτοί που αποχωρούν είναι οι απολυόμενοι από το στρατό ή από της φυλακές. Τα εσώρουχα λέγονται και τσαμασύρια από το τουρκικό *Çamaşır* = εσώρουχα. Λανθασμένα τσαμασφύρια. « Άντε μασε τα τσαμασουρια σου! Απολύεσαι! ».

Όταν κάποιος έχει φοβηθεί πολύ κατουριέται ή χέζεται από τον φόβο του. Τότε λέμε ότι τα μούσκεψε [τα ρούχα του] ή τα έκανε επάνω του. Φυσικό είναι κάποιος που αποτυγχάνει να φοβάται τις επιπτώσεις (ζημία, αλλά κυρίως φόβος επίπληξης ή και σοβαρής τιμωρίας). Αυτός λέμε ότι σκιάζεται, φοβάται, τρέμει. Να λοιπόν και το δεύτερο σκέλος της παρέας το σκιάζομαι.

Βρεχάμενα

Τα μέρη του πλοίου που βρέχονται. Αυτά που είναι μέσα στο νερό. Τα ύφαλα (υπό + αλς =θάλασσα). (μετοχή αντί του βρεχόμενα κατά το τρεχάμενα, στεκούμενα, πετούμενα).

Βρέχω

Εμποτίζω μέσα σε νερό, καταβρέχω, μουλιάζω, ποτίζω, μουσκεύω.

Αντίθετο

Στραγγίζω

Στεγνώνω

Αποξηραίνω

Μόσχευμα

Παραφυάδα με τμήμα της ρίζας.

Μοσχεύω

μοσχεύω, μέλ. -σω (**μόσχος** Α), πολλαπλασιάζω φυτό ή δέντρο αποσπώντας μόσχευμα και μεταφυτεύοντάς το· μεταφ., σπέρνω, γεννώ παιδιά, σε Δημοσθένη.

μουσκεύω

[muskéno] -ομαι P5.2 : 1. βρέχω κτ. πολύ: Η βροχή τού μούσκεψε τα μαλλιά. Πάτησα κατά λάθος στα νερά και μουσκεύτηκα. Μη φοράς μουσκεμένα ρούχα. ΦΡ τα μουσκεύω· ΣΥΝ ΦΡ τα κάνω μούσκεμα*. || βρέχομαι πολύ: Μούσκεψε το πρόσωπό του από τον ιδρώτα / τα δάκρυα. 2α. βάζω κτ. μέσα στο νερό ή σε άλλο υγρό για αρκετή ώρα, ώστε να διαποτιστεί τελείως· μουλιάζω: ~ τα ρούχα της μπουγάδας για να πλυθούν καλά / τα φασόλια για να βράσουν εύκολα. || Μούσκεψαν καλά τα ρούχα και ύστερα τα έπλυναν. β. βρέχω κτ. για να γίνει μαλακό: Να μουσκέψεις το ψωμί για τους κεφτέδες. || Μόλις μουσκέψει το ψωμί, το αναμειγνύουμε με τον κιμά.

Ετυμολογία:

[μσν. *μουσκεύω* `υγραίνομαι' ([ο > υ] από επίδρ. του χειλ. [m]) < αρχ. *μοσχεύω* `μεταφυτεύω παραφυάδα' (επειδή πριν το φύτεμα πρέπει να μείνει σε νερό) με ανομ. [sx > sk] δεξ και *μόσχευμα*]

(Αμτβ.) υγραίνομαι, διαβρέχομαι, διαποτίζομαι· μουσκεύομαι: Διάργυρον σολδία β και σολδία β σουλιμάν ... και ας μοσκέουν όλα από την εσπέραν έως ταχία (Σταφ., Ιατροσ. 13³⁷⁶).

[<μτγν. *μοσχεύω*. Ο τ. (Βλάχ.), κ.ά. σήμ. ιδιωμ. Η λ. στο Somav. και σήμ.]
Κριαράς

παράγωγο

μούσκιο (αργκό) το υγρό στο οποίο βάζουμε κάτι προκειμένου, να το συντηρήσουμε ή να αλλάξουμε κάποια ιδιότητα του.

Φράση: «Βάζω κάτι στο μούσκιο»: το μουσκεύω με σκοπό να το διατηρήσω ή να το βελτιώσω – π.χ. φέτα ή την μασέλα της γιαγιάς σε άλμη για να διατηρηθεί, φασόλια για να καταστούν περισσότερο *βραστερά*, μπακαλιάρο για να αφαλατιστεί, κοκ. Μεταφορικά παραπέμπω στις καλένδες, θέτω στο αρχείο, αναβάλλω αόριστον.

Ετυμολογία: από το μεσν. Λατινικό *muscus* < ελληνικό ουσιαστικό *μόσχος* που είναι άσχετο με το μοσχάρι και με το μόσχευμα και το μοσχεύω.

μόσχος

είναι ουσία που εκκρίνεται από το ασιατικό ελάφι *Moschus moschiferus*, που παράγεται από έναν σακοειδή αδένα, η οποία μοιάζει με ένα καφέ μάζα, λιπαρή, με πικάντικη μυρωδιά και γεύση πικρή και ξινή. Έχει χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν ως γενικό τονωτικό ή ως ηρεμιστικό και αντισπασμωδικό, σήμερα χρησιμοποιείται στην αρωματοποιία για να καθορίσει και να διορθώσει δύσοσμες ουσίες. Σήμερα κατασκευάζονται υποκατάστατα που καθιστούν τον μόσχο προσιτό, προς μεγάλων χαρών των μυροπωλών αλλά και των *Moschus moschiferus*. Φυσικά ο αυθεντικός μόσχος ήταν σπάνιος και κατ ακολουθία πανάκριβος και βάση για κάθε αισχροκέρδεια. Πβλ. Το ρήμα **μοσκοπουλώ**, και την ευχή σε βρέφος που ρεύεται: «Μόσχος και κανέλα!» δηλαδή είθε αναπνοή σου να μυρίζει ωραία όπως ο μόσχος ή «Μόσχος και ξερά σκατά» δηλ να μην έχει διάρροια.

σκιάζομαι

Η ετυμολογία που δίνουν οι Τριανταφυλλίδης, Φλώρος και Μπαμπινιώτης (από το μοσχεύω, πολλαπλασιάζω με μοσχεύματα) σε πείθει. Πιθανολογώ ότι ο μόσχος ως άρωμα έμπαινε μέσα στο νερό των της πλύσης των ρούχων για να τα κάνει πιο εύοσμα. Κάτι που κάνουμε μέχρι τώρα με τη λεβάντα, τα αρωματικά απορρυπαντικά αλλά και το **μοσχοσάπουνο** που χρησιμοποιούσαν οι παλαιότεροι.

Άρα **μοσχεύω** μπορεί να σήμαινε εμβαπτίζω σε νερό με διάλυμα μόσχου προκειμένου να κάνω ένα ένδυμα να **μοσχομυρίζει**. Το **μοσχεύω** αυτό έγινε αργότερα **μουσκεύω**¹ και το νερό απόψε να έχει διάλυμα μόσχου. Τα **μουσκεμένα** ρούχα σημαίνουν **βρεγμένο** με οτιδήποτε (ακόμα και με κάτι δύσσομο όπως τα **ουρά**).

Συνώνυμο

μουλιάζω [muɫiázo] P2.1α μππ. *μουλιασμένος* : μαλακώνω κτ. βάζοντάς το μέσα σε υγρό, ιδίως νερό, για αρκετή ώρα· μουσκεύω: *Να τα μουλιάσεις τα ρούχα πριν τα πλύνεις. Μμούλιασαν τα χέρια μου τόσες ώρες μέσα στη θάλασσα.*

Ετυμολογία: [μσν. *μουλιάζω < *μολιάζω ([ο > υ] από επίδρ. του χειλ. [m]) < υστερο λατινικό *mollī(are) (πρβ. γαλλ. mouiller) μεταπλ. -άζω]

Παράγωγο: μούλιασμα, μούλια =μούσκεμα πβ. Φράση: γίναμε μούλια, η γίναμε λούτσα (Αλβ. Έλος, τέλμα, βούρκος)

Μούσκεμα

Το μούσκεμα ως ουσιαστικό σημαίνει το να μουσκεύει, να βρέχει κάποιος κάτι, να το μουλιάζει.

Το μούσκεμα ως επίθετο σημαίνει τον,την, το μουσκεμένο, βρεγμένο.

Το μούσκεμα ως επίρρημα λέγεται με μεταφορική έννοια στη φράση **τα κάναμε μούσκεμα**. Δηλαδή μουσκέψαμε τα εσώρουχα μας επειδή φοβηθήκαμε για τις συνέπειες της αποτυχίας μας.

Σκιά

σκιά, -ᾶς, Ιων. σκίη, -ῆς, ἦ, Ι. 1. σκιά, ίσκιος, σε Ομήρ. Οδ.· σκιά αντίστοιχος ὤς, σαν τη σκιά, που είναι αχώριστη σύντροφος του ανθρώπου, σε Ευρ. 2. ίσκιος κάποιου που έχει πεθάνει, το φάντασμά του, σε Αισχύλο· σε παροιμίες για τη θνητή φύση του ανθρώπου, **σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος**, σε Πίνδ.· εἶδωλον σκιᾶς, σε Αισχύλ. κ.λπ. ΙΙ. ίσκιος, σκιά των δέντρων κ.λπ.· πετραίη σκίη, σκιά του βράχου, σε Ησίοδο· ἐν σκιῇ, στον ίδ.· ὑπὸ σκιῇ, σε Ηρόδο· ὑπὸ σκιᾶς, σε Ευρ.· σκιὰν Σειρίου κυνός, σκιά από τη θερμότητά του, σε Αισχύλο.

¹ Στην Κύπρο λένε ακόμη και σήμερα μουσκάτο κρασί, μουσκοβολώ, μουσκοκάρφιν, μουσκολωώ ενώ σύνθητες επώνυμο είναι το Μουσκος.¹⁸⁴

σκιάζομαι

σκιά, ἢ *ὄ,τι καὶ νῦν, σκιά, «ἡσκίος», σκιερός, σκιαρός, ὄμ. σκιάεις *σκιερός, σῦσκίος, σκοτεινός», σκιάω, σκιάζω *ρίπτω σκιάν, ἐπισκιάζω, σκεπάζω*: ἐκ τοῦ *skij-ā, συγγ. τοῖς: ἀρχ. Ἰνδ. chāyā θηλ.=λάμψις, ἀκτινοβολία, σκιά, ἀλβ. hē=σκιά (*skēiā), γκεγκ. hōna=σκιά (*skē[i]n-); πβ. ἀρχ. γερμ. scīmo=λάμψις, ἀκτινοβολία, μιν. γερμ. scheme=σκιά (νεογερμ. Schemen=φάντασμα, σκιά), γοτθ. skeinan=φέγγειν, φωτίζειν, λάμπειν (νεογερμ. scheinen=φέγγειν, φαίνεσθαι), skeins=διαυγής, σαφής, λεττ. sejs=σκιά, ἀρχ. ἐκκλ. σλαβ. sēps=σκιά, sijati, sijati=λάμπειν, φέγγειν ρ. *skā(i)-, *skāi-, *skī=ἀμυδρῶς φέγγειν, σκιά (ὡς ἀπαύγασμα, ἀνταύγεια). Πβ. σκηνή, σκίουρος, σκίον.

πβλ. (κρητ) σκιολαίας =ελάχιστον, πολύ ολιγον, καθόλου, ολοτελως. (σκιά ολίγου). Πχ. πόνει με ο πόδας μου δεν μπορώ να πορίσω σκιολαίας.

196

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; Ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; Ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; Ποῦ ἐστὶ τῶν ἱκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; Πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα **σκιά**

Σκιαδιακα

βλ. επίμετρο

Σκιάδια

Αγροτικό ψάθινο καπέλο με μεγάλο περίγυρο (μπόρ) .
Ο αρχαίος πέτασος

Σκιάζομαι

Φοβούμαι. Ενεργ. Σκιάζω δημιουργώ σκιάν, (βλ.λ) πάνω σε κάτι ἢ κάποιον και κατ' επέκταση σκότος και κατ' ακολουθία φόβο. Ἄρα σκιάζω ἴσον φοβερίζω.

Από εδώ και το **σκιάχτρο**, το φόβητρο ,αυτό που φοβερίζει τα πουλιά.

Πβλ. Σολωμό -Ἕμνος στην Ελευθερία. χο 4 .

Ἄργειε νά ἴλθῃ ἐκείνη ἡ μέρα
κι ἦταν ὄλα σιωπηλά,
γιατί τὰ ἴσκιαζε ἡ φοβέρα
καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά.

ΦΡΑΣΕΙΣ

Υπό σκιάν

Τρόπος μέτρησης της θερμοκρασίας. Σε σκιερό μέρος.

- «Παραδοθείτε Σπαρτιάτες» είπε ο απεσταλμένος του Ξέρξη , σε μια τελευταία προσπάθεια να αποτρέψει την μάχη, «Χαζοί Σπαρτιάτες, όταν οι Πέρσες τοξότες ρίξουν τα βέλη τους ο ήλιος θα κρυφτεί, τόσοι πολλοί είναι».

-« Καλύτερα, γιατί τότε θα πολεμήσουμε υπό σκιά» απάντησε καυστικά και με Σπαρτιάτικο χιούμορ ο Διηνέκης.

Περί όνου σκιάς

Από τη γνωστή διένεξη του ονηλάτη που αναπαύονταν στη σκιά του γάιδου του απαγορεύοντας να κάνει το ίδιο και ο ναυλωτής του. Το πρόσχημα : εγώ σου νοίκιασα το γάιδαρο όχι τη σκιά του. Από τότε λέγεται για διαμάχες για ασήμαντα πράγματα. Ερίζουν περί όνου σκιάς.

Σκιάζομαι

Φοβάμαι. Η σκιά είναι το σκοτάδι, το σκότος είναι η ρίζα του **σκοτώνω**. Ο **σκοτωμένος** γίνεται **σκιά** στον Ήδη. Οι **σκιές** των πεθαμένων (φάσματα ή φαντάσματα), και οι σκοτωμοί μας σκιάζουν.

Οι πολύ δειλοί κατηγορούνται ότι «φοβούνται και την σκιά τους»

Ο **αλαφοισκιωτος** (κακώς λέγεται αλαφροϊσκιωτος) είναι αυτός που **αλαφιάζεται** από τα φαντάσματα, τους **ίσκιους**.

Το ελάφι είναι ένα ζώο που εύκολα τρομάζει και το δείχνει επειδή φεύγει. Σκιάζεται εύκολα και ο λαγός (ο πτωξ λαγωγός των αρχαίων). Τα ζώα αυτά δεν είναι τα μόνα που φοβούνται. Απλά ως μέσον αμύνης έχουν την ταχύτητα τους και το δείχνουν φεύγοντας.

Το **πτωξ** είναι ο φοβισμένος αυτός που συστέλλεται, ζαρώνει, αυτός που σκιάζεται από το ρήμα **πτωσσω** συστέλλομαι ή ζαρώνω από τον φόβο, από όπου ο **πτωχός** ο οποίος είναι πάντοτε έμφοβος (εξ ου και ΕΝΦΙΑ, ενιαίος φόρος ακινήτων).

Τίποτε στον κόσμο δεν μας σκιάζει

Από το γνωστό ασματιον «Τα Χριστιανόπουλο». Ένα Χριστιανόπουλο τα παιδιά του Κατηχητικού. Τα λοιπά παιδιά ήταν Τουρκόπουλα κατά την θεωρία των Δασκάλων μου. Η κατάσταση διορθώθηκε αργότερα με το αξιοθρήνητο «Ελλάς ελλήνων χριστιανών» του αλησμόνητου και ανιστόρητου στρατιώτου Παπαδόπουλου.

Γιατί τα σκίαζε η φοβέρα

Η περιβόητη φοβέρα των τούρκων έχει διογκωθεί από τους εκάστου ελλαδεμπορους ιστορικούς. Οι τούρκοι κατακτητές είχαν ως βασική αρχή το ραχάτι , το χουζούρι, το αραλίκι. Αποκλειστικό τους ενδιαφέρον ήταν η είσπραξη της φορολογίας, το χαράτσι.

σκιόρμα

όραμα σκιάς, φάντασμα νεκρού. (Επταν.Ιδ.)

φάντασμα

1α. εικόνα νεκρού προσώπου που ανακαλείται από τη φαντασία και εμφανίζεται ως πραγματικό: *Στα παλιά σπίτια, στα νεκροταφεία και στους πύργους λέγεται ότι τριγυρίζουν φαντάσματα. Ιστεριές με φαντάσματα. Δεν πιστεύω στα φαντάσματα.* (έκφρ.) *βλέπει φαντάσματα*, για κτ. που οι φόβοι, οι ανησυχίες, οι υποψίες του είναι υπερβολικές και αβάσιμες. Αυτά λεγό- ντουσαν σκιές. Βλ. το άρθρο μου [Των δασκάλων μου οι σκιές](#)

β. υπερφυσικό, άυλο ον. **2α.** (μτφ.) για κτ. εξαιρετικά ισχύο, αδύναμο: *Έγινε φάντασμα από την αρρώστια / την πείνα. Έγινε φάντασμα του εαυτού του.*

β. για κτ. που εμφανίζεται και εξαφανίζεται σαν φάντασμα: *ΤΡήνο / πλοίο φάντασμα.*

Αλλά και ο Γιώργος Θαλάσσης το Ηρωικό Παιδί-Φάντασμα, ο Μικρός Ήρωας το παιδικό ανάγνωσμα της μετεμφυλιακής δεκαετίας του 1950.

γ. για κτ. που δεν έχει ουσιαστική ύπαρξη, οντότητα (άρα και δύναμη, κύρος): *Κκυβέρνηση φάντασμα. Το ΒΒυζάντιο στα χρόνια των Παλαιολόγων ήταν πια ένα κράτος φάντασμα. Εταιρεία φάντασμα.* **3.** (μτφ.) για κτ. το ανύπαρκτο, το ήδη νεκρό, που δεν υπάρχει (πια) και δεν αντιστοιχεί σε καμιά πραγματικότητα, παρά μόνο στο χώρο του φανταστικού, του υπερφυσικού: *Ζει με τα φαντάσματα του παρελθόντος. Αγωνίζεται / πολεμάει με φαντάσματα.* **4.** (μτφ.) για κτ. το διάχυτα απειλητικό και φοβερό· φάσμα: *Το φάντασμα της πυρηνικής καταστροφής πλανιέται πάνω από τη γη.*

Συνώνυμο φάσμα.

Σκιαγραφώ

σκιαγραφώ -ούμαι : περιγράφω κτ. σε γενικές γραμμές, δίνω τα βασικά σημεία ενός θέματος: *Σκιαγραφεί την πολιτική που θα ακολουθήσει στο θέμα.*

[λόγ. < αρχ. σκιαγραφῶ ἔζωγραφίζω με φωτοσκιάσεις' κατά τη σημ. του σκιαγραφία₂] .Συγγενές με τα σκαριφώ, σχεδιάζω.

Σήμερα λέμε **σκιτσάρω** < ιταλικό. Schizzo < lat SCHEDIUM < Αρχαίο ελληνικό επιθετο σχέδιος, σχεδια, σχεδιον συγγενικό με το σχήμα και όχι με την σκιά .

Επίμετρο

ΣΚΙΑΔΙΑΚΑ

Ως Σκιαδικά έμειναν στην ιστορία τα σοβαρά επεισόδια που έγιναν στο Πεδίο του Άρεως στην Αθήνα στις 10 και 11 Μαΐου του 1859.

Τα γεγονότα

Ο Αλέξανδρος Ρίζος Ραγκαβής, υπουργός Εξωτερικών εκείνη την εποχή, είχε διατυπώσει πολλές φορές σε οικογενειακές συζητήσεις την άποψη ότι οι πιο εύπορες τάξεις έπρεπε να στραφούν στην αγορά ελληνικών προϊόντων, προκειμένου να ενισχυθεί η εγχώρια παραγωγή, που η ενίσχυσή της για τον Ραγκαβή αποτελούσε εθνική ανάγκη. Ο γιος του Κλέων διέδωσε την ιδέα σε μαθητές και φοιτητές οι οποίοι στις 10 Μαΐου του 1859 βγήκαν περίπατο στο Πεδίο του Άρεως φορώντας ψάθινα καπέλα από τη Σίφνο, που ονομάζονταν σκιάδια. Όμως οι εισαγωγείς καπέλων από το εξωτερικό που πλήττονταν από αυτήν την πρωτοβουλία, έστειλαν στο Πεδίο του Άρεως υπαλλήλους τους που φορούσαν αστεία και κουρελιασμένα σκιάδια για να διακωμωδήσουν τους νέους, με αποτέλεσμα να γίνουν επεισόδια. Κλήθηκε η αστυνομία η οποία στράφηκε κατά των φοιτητών και των μαθητών και συνέλαβε ορισμένους εξ αυτών.

Την επόμενη ημέρα φοιτητές και πλήθος λαού συγκεντρώθηκαν μπροστά στα προπύλαια του Πανεπιστημίου. Ακολούθησε διαδήλωση η οποία κατέληξε στο Υπουργείο Εσωτερικών. Εκεί οι διαδηλωτές απαίτησαν από τον υπουργό την παύση του διευθυντή της αστυνομίας Δημητριάδη. Η απάντηση του υπουργού ότι το θέμα θα εξεταζόταν δεν ικανοποίησε τους συγκεντρωμένους που ζήτησαν να εμφανισθούν και ενώπιον του Όθωνα για το ίδιο θέμα, ο βασιλιάς όμως αρνήθηκε προβάλλοντας ορισμένες δικαιολογίες, γεγονός που εξερέθισε ακόμα περισσότερο τα πνεύματα. Ο κόσμος επέστρεψε στο Πανεπιστήμιο και καθώς η συγκέντρωση άρχισε να παίρνει απειλητικότερο χαρακτήρα ο φρούραρχος της Αθήνας, Μιχαήλ Σούτσος έδωσε τους συγκεντρωμένους με στρατιωτική δύναμη. Την ίδια μέρα παύθηκε ο Δημητριάδης και αποφυλακίσθηκαν οι συλληφθέντες.